

MALA-VELIKA BORBA

ISTINITA, ŽIVOTNA PRIČA O ISKUSTVU MOLITVE KOJA MENJA ŽIVOT LJUDI. O DOBROJ BORBI VERE ZA KOJU SE UVEK VREDI BORITI. O ŽIVOTU U KOJI ULAZI ŽIVI BOG, KAO DEO NAŠE STVARNOSTI NA KOJU BI TREBALI DA OBRATIMO SVOJU POSEBNU PAŽNJU.

TEŠKI DANI U DOLINI SUZA

Prolazila je kroz vrlo težak period u svom životu. Izgledalo joj je kao da se sav njen život nalazio na kolima koja su nekontrolisano jurila nizbrdo, vrtoglavom brzinom, i koja više niko ne može zaustaviti. Izgledalo je neminovno da će jednom udariti u neku stenu kada će se zajedno sa kolima sav njen život raspasti u komade koje više niko ne moći sastaviti. Tužan kraj jedne tužne životne priče – „Zar je to život?”- pitala se sa gorčinom koja joj je parala utrobu i stvarala mučninu.

Bila je zabrinuta zbog njene bolesti koja se u poslednje vreme sve više pogoršavala i nije pogadala samo nju. Dok je sa ljubavlju posmatrala Anu i Bojana njihovo dvoje dece, kako se bezbrižno igraju, pitala se ko će se brinuti o njima ako se nesvestice nastave. Još nisu bila završena sva lekarska ispitivanja, a već je veoma zavisila od jakih lekova. U njenoj okolini se sve glasnije šaputalo da ima onu strašnu bolest od tri slova i počinje sa “r”. -dovoljno strašna pretnja da uplaši i najhrabrijeg borca.

Bar da je u svome suprugu mogla naći podršku, ali njegovu bliskost je dobijala neka druga žena. Česte svađe u domu, i nemile scene pred decom ukazivale su da joj se osim zdravlja i brak raspada pred njenim očima. Njih dvoje koji su jedno drugom, s verom u ljubav, dali obećanje doživotne vernosti i ljubavi sada su se toliko udaljili jedno od drugog da je bilo samo pitanje vremena kada će temelji njihovog braka i doma popustiti, a krov njihovih nada uz tresak pasti im na glavu, sahranjujući pod svojim teškim teretom sve njihove snove o srećnoj zajedničkoj budućnosti.

Bila je borac celog svog života, ali nevolje koje su je sada pritiskale nadmašivale su njenu snagu. Duševni bol koji je razdirao njenu nutrinu bio je vrhunac svih njenih strahova. Hoće li moći izboriti se sa teretima koje je nosila na duši i ponovo ugledati zračak nade u njenom beznađu, ili će sasvim izgubiti razum i spisku svojih izgubljenih bitaka dodati i svoj život?

Izgubila je muževljevu podršku i ljubav, ali se izvesno vreme svojim klonulim duhom uzdala u Boga nekom očajničkom verom, bojažljivom ljubavlju i maglovitom nadom, sve dok se pritisnuta teškim teretom života i njena poljuljana vera nije zapitala – da li joj Bog može pomoći da izbegne najgori kraj?

II

NADA U BEZNAĐU

Poznao sam je samo površno iz nekoliko susreta sa njom u domu njene sestre koju sam bolje poznao jer je bila udata za mog prijatelja sa kojim sam se družio od detinjstva i sa kojim su prijateljske veze ostale neprekinute, verne i čvrste od današnjih dana. Jednom prilikom mi je zabrinuta sestra drhtavim glasom, sa suzama u očima ispričala Radinu životnu priču. Morali biste biti zaista tvrda srca da vas ne pogodi-ne toliko tužna životna priča, nažalost jedna od mnogih koje su ispričane na ovom svetu. Do srca me je dirnula očajnička briga i ljubav jedne zabrinute sestre.

Više puta sam imao prilike da u tom domu pogled mojih prijatelja usmerim ka Bogu, kao oličenju dobrote i ljubavi, sa silom da nas izbavi iz naših nevolja i da promeni život. Svedočio sam o sopstvenom iskustvu, ali sada sam ostao bez teksta. Kako nekom ko grca i plače u bolu pričati o Božjoj ljubavi i utehi, kako ona to može da razume? Sada sam samo svojom spremnošću da saslušam, nemo, delio bol jedne uplakane sestre koja je preda mnom izlivajući dušu nalazila olakšanje.

U dubini svog srca uputio sam tihu molitvu Bogu za koga sam znao da natovarenim i umornim dušama koje dođu k Njemu daje svoj odmor i mir (Matej 11:28-30.), a on tada preuzima na sebe da umesto njih bije, njihove već skoro izgubljene bitke i pretvara ih u slavne pobede. (5. Mojsijeva 1:30.). Da bi ovo bilo moguće moguće neophodno je da jedna osoba lično upozna Boga i uspostavi s njim zajednicu ljubavi i odnos poverenja kao što u Svetom Pismu piše: (Jevrejima 11:6.) *”A bez vere je nemoguće ugoditi Bogu; jer onaj koji dolazi k Bogu, treba da veruje da Bog postoji i da nagrađuje one koji ga traže.”* - Shvatao sam da postoji realna nada da se očaj ovih napaćenih duša pretvori u željeni ishod. Ova nada bila bi realna, kada bi bilo moguće da Rada upozna Boga i dođe k Njemu. Saosećajući sa tuđom patnjom preuzeo sam odgovornost na sebe i doneo odluku-moliću se za Radu. Moliću se da ona upozna Boga. Ako se ona uhvati za moćnu Božju ruku naći će svoje izbavljenje, a tada reči o Božjoj ljubavi i snazi više neće biti potrebne, moji prijatelji, sami će se uveriti kako živi Bog deluje. Zamolio sam za Radin broj mobilnog telefona, iako nisam neki privrženi korisnik ove vrste komunikacije, mislio sam, ovaj put može da zatreba.

Od tog dana započeo sam sa svakodnevnom molitvom, a to je prouzrokovalo neobično iskustvo povezivanja sa osobom koja je za mene bila, takoreći, stranac na sedamsto kilometara udaljenosti. Moleći se za nju, poistovetio sam se sa agonijom njene duše, boreći se u molitvi za nju kao da se borim za samoga sebe.

Imao sam za ovo dobar razlog. Kada sam i sam bio na dnu života Bog mi se javio i pružio mi šansu da počnem život ispočetka. Bog je u moj život uneo vrednosti koje su ga učinile srećnim i vrednim življenja. Sada sam se molio za nekog ko je kao i ja, nekad, smatrao da je ostavljen od svih pa i od samog Boga, bez nade u izbavljenje. Kao i Bog i ja sam sada smatrao da svako u svojoj potrebi zaslužuje priliku da u Bogu nađe svoju nadu i započne novi život. Molio sam se da ovaj Nebeski dar prihvati i Rada, to je bila njena jedina nada.

III

MALE-VELIKE BORBE KOJE SE NE VIDE

Već više godina bio sam obraćeni hrišćanin i praktikovao molitvu. Imao sam svoje uspone i padove u veri, sticao iskustva u molitvi koja me je uvek u nevolji, na krilima nade dizala pred Boga svake utehe za koga sam ponekad, poput nevernog Tome, zaboravljao da je Gospodar moj i Bog moj. Sada sam već dobro znao da me ove molitve za Radu uvode u duhovnu bitku koja se vodi za njen um i njenu dušu, bitke od čijeg ishoda zavisi da li će ona doživeti pad i propast ili život i spasenje. Biblija nas upoznaje sa početkom ovog rata na nebu (Otkrivenje 12:7-12.). To je sukob između Hrista i sotone (Matej 4:10.). Mi smo sada meta napada duhova pakosti ispod neba (Efescima 6:11,12.). Iako toga obično nismo svesni, svakodnevnim izborima za dobro ili zlo, za pravdu ili nepravdu, za ljubav ili mržnju mi se svrstavamo na jednu ili drugu stranu u tom ratu (Matej 6:24.). Evo jednog primera kako je Isus na ovo upozorio jednog svog učenika, a preko njega i nas: *”Reče još Gospod: Simone, Simone! Evo vas ište sotona da bi vas kao pšenicu rešetao, ali ja se molih za tebe da vera tvoja ne malakše, a ti kad se obratiš, utvrdi braću svoju”* (Luka 22:31,32.). Isus je otkrivao, dok je sotona skrivao svoje namere da bi uspešnije delovao u širenju zla, i u toj metodi je ostao vrlo uspešan do današnjih dana (Matej 24:24; 2 Korinćanima 11:13,14.), ali koji su primili Reč Božju k srcu i pošli za Hristom, znali su ko je konačni pobednik u ovoj borbi za pravdu i mir na zemlji, i u svemiru (Jevrejima 9:28.; Otkrivenje 3:21.). Koji su primili Reč Božju upoznali su tajnu pobožnosti (Jovan 5:39.; 1. Tim. 3:16.). Prosečni čovek koji ne zna otkrivene tajne i svete istinite Božje Reči, upravo zbog toga što je nesvestan ove stvarnosti duhovnog rata, često ostaje zbunjen u pogledu Božjeg karaktera. Dok uživa u blagostanju i miru većina ljudi pristaje uz Boga ljubavi i dobrote, međutim, kada neprijatelj (Matej 13:28.) počne da razara, lep i ugodan život, kroz strahote rata, bolesti i podivljale

sile prirode, i krvnik ljudski(Jovan 8:14.), počne da seje svoje zlo seme:mržnju, bedu i smrt, on za njihove muke optužuje Boga, jer je lažljivac(Jovan 8:14.), i u očima Božje dece stvara krivu sliku o njihovom Tvorcu i Otkupitelju punom ljubavi.Samo Biblija nam može otvoriti duhovne oči da pravilno shvatimo šta se to oko nas zbiva(2 Petrova 1:19;2 Timoteju 3:16.).Samo nas Biblija može pravilno poučiti da razlikujemo šta je dobro, a šta zlo(3.Jov.11.).Ona nas uči da u nevoljama tražimo utočište u Bogu(Psalam 91:2.), i da nije pravo kada neznajući Pisma, i neverni budući za svoje, krvave, muke dižemo glas ka Nebu sa pitanjem-„Zašto nam Bože ovo učini?“, dok greh i sotonu skoro niko više i ne spominje.Verovali Bibliji ili ne činjenice govore da se u svakom čoveku, od kad se rodi pa dokle ne umre, neprestano vodi, tiho ili burno, jedan mali rat u kome čovek na kraju uvek umire i gubi.Uzimajući za ozbiljno poruke Biblije razumećemo da je ovaj naš mali rat, tek deo jedne velike borbe u kojoj možemo biti pobednici i naći spasenje za nas i našu decu, i sve naše voljene i drage -samo verom u spasenje Gospoda Isusa Hrista(Dela 4:12.;1.Kor.15.57.).

Žar moje molitve, razgorela je svest o tom da se jedna duša može izbaviti iz ruke neprijatelja, koji je sprema za propast, a da ona uopšte nije ni svesna toga da se nalazi usred duhovnog rata koji se vodi oko nje. Ovaj rat je isto tako stvaran kao i svaki drugi rat koji se vodi na zemlji pred našim očima, sa svim njegovim strahotama, pa i većim, jer se u njemu napada Božji karakter, svetost i dobrota Božja, kao i pravednost Njegovih zakona, i vladavine(Rimljanima 7:12.).

Mogućnost da Rada usred haosa svog života, u Bogu pronađe oličenje očinske dobrote na koju se uvek može osloniti, možda nije bila izgledna(Psalam 103:13.), ali sam ipak znao da Bog uvek može naći neko rešenje, ako istrajem u molitvi.Bog je ljubav(1 Jovanova 4:8.), i ljubavlju nas svojom skriva on od svakog zla, kada ga lično pozovemo u molitvi(Psalam 50:15.).Bog je Duh(Jovan 4:24.), koji je sakriven od ljudskih očiju.Da bi njegova dobrota i ljubav postale vidljive Bog je na ovoj zemlji načinio armiju svojih sledbenika koji će je otkriti pred očima sveta: *„Dajem vam novu zapovest:volite jedan drugoga.Kao što ja vas volim, i vi se volite među sobom.Po tome će svi znati da ste moji učenici, ako se uzajamno budete voleli”* (Jovan 13:34.35.).

Bog koji voli ljude, na ovoj zemlji, ima ljude koji vole ljude: *„...Voli Gospoda, Boga svoga, svim srcem svojim, svom dušom svojom, svom snagom svojom i svim umom svojim i blišnjega svoga voli kao samoga sebe”*(Luka 10:27.).

Siguran u Božje vođstvo dohvatio sam se mobilnog telefona i poslao poruku...

BLAGOSLOV – KAO GROM IZ VEDRA NEBA

Dan joj se činio običan kao i svaki drugi. Iako nije bila svesna nevidljivog rata koji je besneo oko nje, itekako je bila svesna da se konflikti njenog života ma koliko se trudila ne razrešavaju kako je želela, tako da je osećala kako se neki nevidljivi, teški obruč, pun mračnih slutnji, steže oko nje i stvara u njoj teskobu koja guši svaki uzdah nade.

Često ju je spopadala slabost i strah dok je razmišljala kako je prepuštena sama sebi, da sama i bez ičije pomoći bije svoje bitke. To naravno nije bila prava slika njene stvarnosti. Njena sestra je imala svoju porodicu i svoje obaveze, a ipak se svakodnevno čula sa njom. i njena podrška joj je mnogo značila, ali svaki put kada bi završile razgovor i spustile telefonske slušalice, kao da je neko isključio svetlo i sav mrak pun njenih strahova i briga ponovo se spuštao na nju pritiskajući je svom svojom težinom.

Njeni roditelji za čiju ljubav je znala, živeli su u Bosni. Bili su njeni heroji napaćeni teškim životnim uslovima koji su nastali posle nedavnog građanskog rata koji je tamo besneo i unesrećio mnoge ljude na tim prostorima pa i šire. Njeni voljeni roditelji bili su itekako uznemireni zbog svega kroz šta je prolazila i duboko zabrinuti, spremni da joj se nađu pri ruci kad god joj zatreba, a njoj se srce paralo što im njeni problemi rastužuju i opterećuju ionako otežale staračke dane.

Na ivici svojih snaga pitala se odakle samo crpi snagu za svakodnevne životne borbe i dokle će izdržati. Borba za zdravlje, borba za osnovne životne potrebe, da deca budu sita, čista i uredna, da osete ljubav, a ne strah kada polaze na spavanje ili u školu. Borba sa sve većim hirovima njenog muža koji je sada voleo jednu drugu ženu i majku neke druge dece, a koji nije znao da ljubav koja se gradi na nesreći drugih, nije prava ljubav. Da prava ljubav donosi radost svima, a doživljaj ljubavi u njenom životu sada se sveo na reči poznate pesme-reči koje su odražavale njenu sadašnju stvarnost: *"Ljubav je samo reč i ništa više"*.

Prevarena od onog koji joj je dao obećanje doživotne ljubavi, tek sada je osetila pravu usamljenost. Nije znala za obećanje večne ljubavi Boga koji kaže: *"Odavna mi se javljaše Gospod. Ljubim te ljubavlju vječnom, zato milost svoju tebi čuvam"* (Jeremija 31:3.). Prorok Isaija piše: *"Sion reče: Ostavi me Gospod. Zaboravi Gospod na me! Zaboravlja li mati čedo koje je dojila? Ne smiluje li se na plod utrobe svoje? A kad bi ga i zaboravila ja tebe neću zaboraviti. Gle na dlanu mi je slika tvoja; zidovi su tvoji uvek pred očima mojim."* (Isaija 49:14-16.).

Nije se jedna osoba osećala da je tako sama, u svetu hladnom i bez ljubavi, i tako slomljenog srca mislila da je i Bog zaboravio na nju, a već posle nekoliko

uzdaha dobila priliku da sazna kako joj je Gospod blizu. Psalmista David je ovo dobro znao kad je napisao :”*Gospod je blizu onih čija su srca slomljena i pomaže onima koji su smerna duha.*”(Psalam 34:18.):

U danu koji joj se sa svojom svagdašnjom mukom činio, običan, kao i svaki drugi, ispunjen kolotečinom, u kojoj kao da su dobre stvari prestale da se događaju u životu, pročitala je, na svom mobilnom telefonu, neobičnu poruku koja je došla sa nepoznatog broja.

Poruka koja je stigla, donela joj je blagoslove sa Božjeg prestola, pravo iz srca milosti, tako joj se barem činilo dok je čitala reči blagoslova:”*Da te blagoslovi Gospod i da te čuva!Da te obasja Gospod licem svojim i bude ti milostiv!Da Gospod obrati lice svoje k tebi i dade ti mir !*”(4 Mojsijeva 6:24-26).

Nikada u njenom životu, nebo nije bilo tako vedro. Kroz mrak njenih tuga probijali su se zraci čudesne milosti i rasterali tamu.Polako i s nevericom je prihvatila reči ovog blagoslova, uverena da je greškom dobila poruku i blagoslov koji je upućen nekom drugom.Ipak bile su joj toliko drage reči blagoslova da je osetila spokojstvo i mir, najlepší melem za njenu napaćenu dušu.Kada se greška ponovila idućeg dana i opet preko mobilnog telefona blagoslov razvedrio još jedan njen, sivi dan, obratila je pažnju na potpis ispod teksta, činio joj se poznat, ali je ipak odlučila da nazove svoju sestru, posle razgovora s njom sve je postalo jasno...

Bilo joj je tako neobično, a opet tako drago što joj se opet vraća vera u Boga.Ovaj blagoslov je došao kao grom iz vedrog neba samo što je u ovom slučaju grom doneo vedro nebo.

Nova nada da će Bog ispuniti njene čežnje u potrazi za boljim životom bila je dovoljna da njen život ispuni vedrinom.Neobično u svemu tome je bilo i to što su to naizgled bile samo reči, ali su delovale.Došle su u vreme kad je bila tako obeshrabrena i savladana svojom nemoći da se suoči sa nagomilanim problemima koji su opterećivali njen život.Ovo ohrabrenje stiglo je baš u času kada joj je bilo najpotrebnije, tako da joj je to saznanje da je Bog nije napustio ni zaboravio značilo više nego ikada pre.Neko vreme joj se činilo da ju je Bog napustio, ali sada se upalilo novo svetlo koje je otkrilo prisutnost Boga u njenom životu –Boga kome je stalo do nje i koji je voli.

Kako je krasno u vihoru rata saznati da na svojoj strani imaš saveznika za koga nisi znao.Kako to samo može da podigne duh, osnaži moral, vrati hrabrost, veru i nadu. To što se nalazila usred burnih vihora svojih životnih borbi ju je zbunjivalo u pogledu na Boga.Ta ako je Bog na njenoj strani kako je onda dospela u to žalosno stanje.No pošto je shvatila da joj se sam Bog obraća i upliće u život, nadala se da postoji neki način da dobije odgovore na svoja pitanja.Zasad bila je okrepljena i zahvalna Nebu za snagu duha koja joj se vraćala.Bila je srećna što je Bog njen prijatelj i zahvalna za prijatelje koji su je povezali sa njim preko mobilnog telefona.

BITKA ZA RADU-ZA VERU LJUBAV I NADU

Možda čovek mora, sam, lično da prođe kroz teško životno iskustvo da bi mogao zaista saosećati i razumeti onog drugog koji pati. Moja supruga, ja i naš stariji sin smo u iskustvu sa našim mlađim detetom, voljenim Bogdanom osetili bolni ujed greha. Paraliza njegovog CNS-a ga je učinila potpuno bespomoćnim, tako da je svoj život, može se reći, provodio na našim rukama, a mi smo sve vreme sa verom i nadom gledali u Gospoda, koji nam je pomogao da nosimo to teško breme koje je bolest unela u naš život (Isaija 63:9). I kada smo ga spustili u grob na njegov počinak bilo je bolno, ali smo barem imali Gospoda da zavije i isceli naše rane (Isaija 53:5). Isus u koga smo gledali sa nadom je ispunio svoje obećanje zabeleženo u Jovanovom Jevanđelju 14-oj glavi, 16-om stihu, koje glasi: *"I ja ću umoliti Oca, i daće vam Drugog Utešitelja da bude s vama vavijek-Duha Istine."* Ovaj utešitelj je bio prisutan u našem životu kada nam je bilo najteže, i tu kraj groba sa našim čedom, moja supruga i ja smo odlučili da se sada još čvršće uhvatimo za Božja obećanja, da idemo putem vernosti Bogu, bez obzira na bol i teškoće na putu, i u dan Hristovog dolaska, i vaskrsenja primimo nagradu: (1 Solunjanima 4:13-18.). Ova nagrada je ispunjenje svih naših potreba i želja, život večni sa našom decom, na novoj zemlji u kojoj neće biti suza, ni smrti, ni leleka, ni bolesti neće biti više, jer će sve patnje koje je greh doneo na svet biti prošlost. Često se podsećamo na ovo viđenje iz Jovanovog Otkrivenja u 21-oj glavi, 4-om stihu.

Da je život težak na ovoj zemlji greha to znamo, ali verom u Božja obećanja znamo i to da će grehu doći kraj. Gospod nas sve vreme utešava, isceljuje naše boli i zavija naše rane (Osija 6:1), dok mnogi ljudi ovog sveta, prolaze kroz ovaj težak život i umiru bez ikakve nade da će ugledati bolje jutro svoga života.

Sa pojavom Isusa Hrista na zemlji, Bog je poslao rešenje za sve probleme ovog sveta (Jovan 3:16.), a tako dobra vest za sve ljude (Luka 4:18,19.) ne sme biti ućutkana i ja zato naumih da neću mirno stajati sa strane i posmatrati kako ljudi koji prolaze kraj mene umiru i ginu. Odlučio sam da se molim Gospodu za očajne i beznadežne u čvrstom uverenju, da dok postoji neko ko se moli za njih, i nastoji da im javi dobru vest spasenja, za njih ima nade. Ovo je sigurno doprinelo da se uključim u bitku za Radu-za njenu veru, ljubav i nadu. (1 Korinćanima 13:13).

Da li ste nekad imali priliku da spasavate davljenika u vodi, ili možda da jednim odmerenim udarcem po leđima rešite problem gušenja kod nekog ko se zagrcnuo od hrane? Da li ste zapazili širok, topli osmeh na licu nesrećnog prosjaka kome ste pružili novčić, ili ste nekad podigli malo dete, nesiguro na svojim nogama, koje je palo, i obrisali nu suze? Nikakva veća nagrada nije vam

potrebna od onog dobrog, blaženog osećanja sreće i zadovoljstva, zato što ste učinili nešto dobro i pravo, nezavisno od zahvalnosti onih kojima ste pomogli.

Moja je radost što sam prepoznao poziv Svetoga Duha i započeo posredničku molitvu za Radu u Božjoj misiji spasenja(Jakov 5:16.).Moja je radost što sam u njegovoj službi video rezultate moje molitve, žrtve i truda.Jednu grehom napaćenu dušu, kako se u poverenju predaje Bogu i nalazi svoj odmor i mir u Njegovom naručju.

Molitva i poruke preko mobilnog telefona sa rečima žive vere i biblijskim stihovima, kako su to obične stvari a videsmo čudo.Čudo da se u jednu napaćenu dušu vratila vera i nada u Boga slave.Kada sam saznao za pozitivne promene u Radinom životu, osetio sam olakšanje i radost.Radost što se neko ko tone u životu uhvatio za sidro spasenja verom u Boga, baš kao što je to bio slučaj i sa mnom u mom životu.Bio sam potpuno svestan da zasluge za ovo čudo ne pripadaju mojim molitvama i veri, već je ovo čudo, bilo moguće, zato što ima živi Bog koji čuje molitve svog naroda i odgovara na njih(Jovan 14:14.). Bog koji voli ljude i želi da se svi spasu (2 Petrova 3:9.;Jezekilj 33:11.).

U Svetom Pismu piše: Otac (Jovan 3:16.), Sin (Luka 19:10.) i Sveti Duh (Matej 12:31.) su uključeni u spasenje čoveka.Celo Nebo sa mnoštvom svetih anđela je zainteresovano za spasenje jedne duše koja se vraća Bogu(Luka 2:10;15:7).I mi ljudi imamo svoju ulogu u Božjem planu spasenja;kako nas samih(Dela apostolska 2:38.), tako i u spasenju drugih (Matej28:19.).Mnogima Bog izgleda nemoćan da spase, zato što ne znaju da Bog, da bi nas spasio, traži naš pristanak(Jovan 5:40), jer nas je stvorio po svom obličju (1 Mojsijeva 1:27.), kao bića sa slobodnom voljom(5.Mojsijeva 30:19.). Mnogi često izbegavaju da priznaju sopstvenu odgovornost koju imaju prema sebi, svome spasenju, kao i prema Bogu koji ih je stvorio(Jeremija 1:5;Otkr.4:11.).Zatim je Tvorac usadio u nas još jednu, uzvišenu, i svetu, božansku sposobnost: sposobnost da volimo, da primamo i uzvraćamo ljubav, i da ostvarimo odnos ljubavi i poverenja kako u međusobnim odnosima tako i sa svojim Tvorcem u kome je izvor te ljubavi (1 Jovanova 3:8.).

Ova ljubav nam je dala dar Isusa Hrista(Rimljanima 6:23.).Njegovo obećanje večnog života je Božiji dar, koji je omogućen žrtvom Božjeg Sina Isusa Hrista prinesenom na krstu Golgote (Jovan 3:16.) Ožiljci od klinova na rukama vaskrslog Hrista(Jovan 20:20.) ostaju za večnost garancija našeg spasenja i dokaz nepomenljive Božje ljubavi prema nama(Jeremija 31:3).Može li biti većeg greha, veće tragedije za nas koji smo predmet ljubavi , nego, kad je zanemarimo i živimo tako kao da se ona nikada nije pokazala?

Niko nije bio toliko vredan da bi zbog njega patio Bog, ali on je voleo svoju neposlušnu decu i posle pada u greh odmah je počeo da sprovodi svoj plan spasenja koji je objavio prvom ljudskom paru još u Raju(1 Mojsijeva 3:15.), a kad se navršilo vreme(Galatima 4:4), Isus je napustio svoj presto na

Nebu(Filibljanima 2:6-8.), da bi se rodio kao i svaki čovek, i videsmo ga u štalici-tu malu bebu(Luka 2:10,11.). Zatim je u svom životu službe učio ljude o Bogu i carstvu nebeskom(Luka 4:43.).Čak su se i oni koji ga nisu voleli divili njegovoj nauci(Jovan 7:46.). Gde god da je prolazio pratilo ga je mnoštvo naroda jer je isceljivao bolesne(Matej 4:23.), tešio žalosne (Luka 2:25.), hranio gladne(Jovan 6:11.), isterivao demone iz ljudi (Marko 1:39), vaskrsavao iz mrtvih (Luka 7:14.).Činio je dobro drugima, a sam je često bio gladan, umoran i tužan(Jovan 4:6.7.; Luka 9:58; Matej 26:38.)

Isus je bio Bog u ljudskom obličju (Kol.2:9.; Jovan 1:18;14:9.), i za naše spasenje dao je sve i na kraju svoje ovozemaljske službe, i svoj život (Jovan 10:17.), ali to još nije bio kraj.On je trećeg dana vaskrsao iz groba (Luka 24:46.), potom se vazneo na nebo(Dela apostolska 1:9-11.) i ušao u nebesku svetinju da se moli i posreduje za nas pred Ocem(Jevrejima 9:24). Kroz Sveto Pismo upozorio nas je na čas Suda (Otkrivenje 14:7), i Božjeg gneva(Otkrivenje 14:19). Dao nam je uputstva kako da živimo (Titu 2:12).Poslao nam je Duha da nam bude pomoćnik u našem hrišćanskom životu(Jovan 14:26.). Naš pogled je usmerio ka nebu, gde ćemo imati večni život prepun blaženstva (2 Petrova 3:13.).Ka nebu odakle će on ponovo doći po nas, da zauvek budemo sa njim.(Jovan 14:1-3.).

*Oni koji su Hrišćani i koji nisu treba da znaju da je “pravo Hrišćanstvo ,,-
Hrišćanstvo koje je utemeljeno na Isusu Hristu
i njegovom učenju koje imamo zapisano u Svetom Pismu, a kao njegovi učenici
imamo i Njegov Nalog da tako učimo sve narode (Matej.28:19,20.).*

Diveći se ljubavi Isusa Hrista, apostol Pavle je u oduševljenju ovako iskazao svoje predanje Isusu Hristu:”A ja više ne živim, nego živi u meni Hristos.A što sad živim u tijelu, živim vjerom sina Božijega, kojemu omiljeh, i predade sebe za mene.”(Galatima 2:20.).

U skladu sa ovim rečima predanja postaje jasno da svi hrišćani treba da u sebi izgrađuju lik i karakter po uzoru na Isusa Hrista.Ovaj uzvišeni cilj nije lako dostići, ali nije nemoguće(1.Jov.2:6; Efescima 4:23.24.).

Jedan duhovni pisac ovako kaže kada piše o tome kakve ljude Bog želi da izgradi u nama:”Najveća potreba sveta je potreba za ljudima-ljudima koji se ne daju ni kupiti ni prodati, ljudima koji su u dubini svoje duše pošteni i časni, ljudima koji se ne boje nazvati greh njegovim pravim imenom, ljudima čija je savest verna dužnosti kao magnetska igla polu, ljudima koji će stajati na strani pravednosti makar se nebo srušilo.”(E.G.Vajt, Vaspitanje 49.).

Hrišćanski život je drugačiji nego što to mnogi misle.On se ne sastoji samo od blagosti, strpljenja, krotosti i ljubaznosti, ova svojstva su neophodna ali isto tako postoji potreba za hrabrošću, snagom i istrajnošću.Put koji je Hristos obeležio je uzan put samoodricanja.Krenuti ovim putem i suočiti se sa teškoćama i obeshrabrenjima mogu samo ljudi koji nisu slabići.

U borbi sa zlom naići ćemo na poteškoće. Zato sad kao i apostol Pavle zapitajmo se: *”Ko će nas rastaviti od Hristove ljubavi? Nevolja? beda? progon? pogibao? mač? (Rimljanima 8:35.)”*-a možemo dati isti odgovor kao i on: *”Jer pouzdano znam da nas ni smrt ni život, ni anđeli ni poglavarstva, ni sadašnjost ni budućnost, ni sile, ni visina ni dubina, ni bilo koje stvorenje ne mogu razdvojiti od Božije ljubavi koja je u Isusu Hristu našem Gospodu!”* (Rimljanima 8:38,39).

Radino iskustvo sada potvrđuje reči jedne poznate duhovne pesme: *”Isus je moj rešenje za sve probleme sveta tog. Isus je moj rešenje, za sve probleme života mog.”*

Ovako pozitivan stav prema životu Isus je uneo i u moj život. Jednom sam išao nesrećan sam, težak je bio moj put, al tad sam sreo Isusa, srećan sam postao tad. Otkad idem sa Isusom, put života mog je najlepší put, srećan na njemu sam ja.

Zato sada želim reći ono što znam. Uz tebe je Rado tvoj dođri Bog, anđeli nebeski, i tvoji prijatelji. Bori se, hrabro, u dođroj borbi vere dok prolaziš kroz iskušnja, i gledaj na svog Gospoda Isusa Hrista, koji te vodi dođrim putem života (Psalam 32:8.).

-Neke molitve još nisu izgovorene.

-Neka čuda još nismo videli.

-Neke pobede još pred nama stoje.

”Često primer, više nego reč, gane srca muškaraca i žena, baš kao što ih i uspokoji u njihovu jadu. I stoga, budući da i ja nađoh utehe u besedi s osobom kojoj je sve znano, nakanio sam opisati u šta se prevratiše moje nevolje, kad sam ih podastro očima onoga koji, akoprem odsutan, vavek beše utešiteljem. Činim to da biste, uporedivši svoje jade s mojima mogli proceniti kako su vaši uistinu ništavni ili bar maltene beznačajni, pa će te ih tako umeti lakše podneti.”

- Pierre Abelard

Ukoliko ste zainteresovani da saznate kako je vera isceljuće delovala u vezi sa Radinom bolešću, i kako je upoznala šta su iskušenja pravednoga Jova potražite novi izveštaj o ovom iskustvu koji će izaći 02.05.2009.

Pripremio: Nikola Bujila(e-mail: melital@t-com.me).